

- 1 Baldus in repet. l. r. col. 14. versic. super prima quæstione. C. de sacro sanct. Eccles.
- 2 Castrensis in l. cum alienam. numero tertio Cod. de legatis.
- 3 Fulgosius eodem in loco nu. 4.
- 4 Comensis in l. si domus. §. de euictione num. 5. ff. de legat. i.
- 5 Aretinus ibidem nu. 5.
- 6 Imola in cap. filius noster. nu. 12. de testa.
- 7 Romanus in consi. 235. col. 2. versi. vltimo videturum numero 5. & in auth. similiter in speciali decimo septimo, versi. sed quando. C. ad l. Falcidiam.
- 8 Alex. in dicta l. si domus. §. de euictione num. 7. ff. de legat. i.
- 9 Iason eodem in loco. nu. 32. & in l. cum alienam nu. 12. C. de legatis.
- 10 Tiraquellus in tract. de priuilegijs piaæ causæ priuilegio 66. versi. sed tu itene.
- 11 Vasquius de successionum progressu lib. 3. §. 27. numero 41.
- 12 Crassus in §. legatum. q. 14. nu. 4.
- 13 Ego ipse lib. 4. præsumpt. 116. nu. 31.
- Ea ratione & argumento i) moti sunt, quod legatum & rei alienæ à testatore ignorante factum coniunctæ personæ valeat & debetur. l. cum alienam. C. de legatis & scripti in dicta præsumpt. 116. numer. 15. vbi num. 18. & 19. retuli exempla, quando factum est legatum & vxori, immo & amico valde familiari, & idem scripti in dicto consi. 997. nu. 14. lib. 10. Porro ecclesia, piaque causa nobis charior esse debet quam sanguine coniunctus vel amicus. Cum anima nostra bona sit aliis, personisque omnibus anteferrri debeat. l. sancimus. C. de sacro sanct. Eccles. & accedit quod ecclesia dicitur mater omnium fidelium, & consequenter testator ei legantis, cap. qui abstulerit. 12. q. 2.
- Et his intelligimus, hanc esse veram, & magis recentem sententiam egregie probat. Cōstitutio Concilij Agathensis relata in cap. si Episcopus. 12. q. 5. cuius verba hæc sunt. Si episcopus, condito testamento, aliquid de ecclesiastici iuris proprietate legauerit, aliter non valebit, nisi tamdem de proprio iurius facultate suppleuerit. Hacenus concilium. Quia ex constitutione tollitur & diluitur ratio illa pro contraria opinione adducta, scilicet res ecclesiæ legati non posse, cum tanquam non existentes nostro in commercio alienari non possint. Cum verius sit posse alienari, modo ipsa ecclesia non patiatur aliquod detinmentum. Et quando solennitates a iure requisitæ obseruantur, cap. fine exceptione 12. q. 2. Ita respondent Alex. in consi. 9. num. 14. & 15. versi. Et per hoc patet libro 2. Curtius junior in consi. 30. numero 4. & Didacus Couarruias in dicta, filius noster. num. 5. versi. Verum hic intellectus, & c. qui his confirmat similibus, quod res minorum alioqui in alienabiles alienari tamen possunt, obseruat iuris solemnitatibus. I. magis puto. ff. de rebus eorum. Ita & fundus dotalis sui natura in alienabilis alienari potest, seruata forma, ita quod legari potest, vt saltē præstetur estimatio, sicuti tradunt omnes tere in dicta l. apud Julianum. §. constat de leg. i. & alios refert Didacus prædictato in loco, qui responderet illi. §. constat, vt locum habeat in legato rei Principis, qui consensum præstare non solet, quando confucuit aliquid concedere non dicitur impossibile id obtinere. Et idem scriptis ipsem Didacum in Epitome de sponsalibus in secunda parte cap. 3. in initio. numero octavo post multos, quos refert, & latissime auctoritate quam plurim comprobavit nouissime Sanchez in tractat. de matrimonio libro texto dispositio 5. numero 11. Porro quod Pôtifer maximus solebat quotidie concedere aliqua bona ecclesiæ alienari posse certum est.
- Et demum quando appetit, vt nostro in casu, de mente testatoris, valet omnino legatum & rei Ecclesie, vt præstetur estimatio. Ita in specie consuluit Alexan. in dicto consilio 9. num. 14. versic. præterea etiam libro secundo.
- Præterea nostro in casu dici nulla ratione potest hunc redditum ecclesiæ alienari non posuisse, nec posse, cum manifeste constat pacto conuentum fuisse quod posset ab ipso Cisnusculo, & deinde a Menes eius cessionario redimi.
- Non obstante nunc argumenta in contrarium adduta. Nam illi primo responderetur, receptam magis sententiam esse in contrarium, quod scilicet valet legatum & rei ecclesiæ saltē quo ad estimacionem faciūt à testatore scienti rem illam esse Ecclesiæ. Ita sane sex decim i) grauissimi iuris interpretes, hoc est.
1. Petrus Pericentis in l. cum alienam. C. de legatis.
2. Cynus eodem in loco. Nos allegat Corneus, quem
- referam statim.
- 3 Hostien. in dicto capit. filius noster numero quarto, de testa.
- 4 Io. Andreas ibidem. nu. 3.
- 5 Baldus in dicta l. cum alienam. numero quinto C. de legatis.
- 6 Abbas in repeti. cap. cum esses. numero vigesimo de testam.
- 7 Barba. in dicto cap. filius noster. nu. 11.
- 8 Castren. in l. apud Julianum. §. constat. nume. de legatis primo.
- 9 Aretinus ibidem nu. 7.
- 10 Alex. eodem in loco nume. 8. & in consi. 9. num. 14. libro 2.
- 11 Iason ibidem nu. 44. & 45. & in l. cum alienam nu. C. de legatis.
- 12 Corneus in consi. 32. nu. 3. lib. 1.
- 13 Curtius junior in consi. 30. columna secunda numero tertio.
- 14 Didacus Couarruias in dicto cap. filius noster n. 5. versi. immo aduersus hanc.
- 15 Vasquius in tract. de successionum c reation lib. 3. §. 21. nu. 4. versi. sed licet.
- 16 Crassus in §. legatum. q. 14. nu. 17. & in fine.

Et horum quidem sententiam egregie probat. Cōstitutio Concilij Agathensis relata in cap. si Episcopus. 12. q. 5. cuius verba hæc sunt. Si episcopus, condito testamento, aliquid de ecclesiastici iuris proprietate legauerit, aliter non valebit, nisi tamdem de proprio iurius facultate suppleuerit. Hacenus concilium. Quia ex constitutione tollitur & diluitur ratio illa pro contraria opinione adducta, scilicet res ecclesiæ legati non posse, cum tanquam non existentes nostro in commercio alienari non possint. Cum verius sit posse alienari, modo ipsa ecclesia non patiatur aliquod detinmentum. Et quando solennitates a iure requisitæ obseruantur, cap. fine exceptione 12. q. 2. Ita respondent Alex. in consi. 9. num. 14. & 15. versi. Et per hoc patet libro 2. Curtius junior in consi. 30. numero 4. & Didacus Couarruias in dicta, filius noster. num. 5. versi. Verum hic intellectus, & c. qui his confirmat similibus, quod res minorum alioqui in alienabiles alienari tamen possunt, obseruat iuris solemnitatibus. I. magis puto. ff. de rebus eorum. Ita & fundus dotalis sui natura in alienabilis alienari potest, seruata forma, ita quod legari potest, vt saltē præstetur estimatio, sicuti tradunt omnes tere in dicta l. apud Julianum. §. constat de leg. i. & alios refert Didacus prædictato in loco, qui responderet illi. §. constat, vt locum habeat in legato rei Principis, qui consensum præstare non solet, quando confucuit aliquid concedere non dicitur impossibile id obtinere. Et idem scriptis ipsem Didacum in Epitome de sponsalibus in secunda parte cap. 3. in initio. numero octavo post multos, quos refert, & latissime auctoritate quam plurim comprobavit nouissime Sanchez in tractat. de matrimonio libro texto dispositio 5. numero 11. Porro quod Pôtifer maximus solebat quotidie concedere aliqua bona ecclesiæ alienari posse certum est.

Et demum quando appetit, vt nostro in casu, de mente testatoris, valet omnino legatum & rei Ecclesie, vt præstetur estimatio. Ita in specie consuluit Alexan. in dicto consilio 9. num. 14. versic. præterea etiam libro secundo.

Præterea nostro in casu dici nulla ratione potest hunc redditum ecclesiæ alienari non posuisse, nec posse, cum manifeste constat pacto conuentum fuisse quod posset ab ipso Cisnusculo, & deinde a Menes eius cessionario redimi.

Non obstante nunc argumenta in contrarium adduta. Nam illi primo responderetur, receptam magis sententiam esse in contrarium, quod scilicet valet legatum & rei ecclesiæ saltē quo ad estimacionem faciūt à testatore scienti rem illam esse Ecclesiæ. Ita sane sex decim i) grauissimi iuris interpretes, hoc est.

1. Petrus Pericentis in l. cum alienam. C. de legatis.

2. Cynus eodem in loco. Nos allegat Corneus, quem

- menti fuisse in possessione, seu quasi exigendi hunc redditum, quo fit, vt eum legando, etiā si simplicibus verbis fuisse vñus dicendo, relinquo doctissimis Reuerendis Clericis, & Monialibus redditum librarum ducentum, &c. diceretur reliquæ ipsum met redditum, non autem ius cum redimendi. Ita in specie respondit Ruinus in consilio 25. numero. nono, libro secundo quæ securus sum in Commentarijs de præsumptionibus libro quarto præsumpt. 116. numero 27. in fine, & dixi supra.
- Respondet secundo, quod quando testator habens partem aliquam in re a se legata vñus est verbis vñius salibus, vt dixit lego t totam ram illam, vel omnem fundum, dicitur legasse etiam partem socij. Ita scribunt Bartolus in l. serui electione. §. vltimo numero quarto, & ibidem Ruinus numero 16. & Ripa numero 14. ff. de legatis primo. Decius in consilio 69. numero quarto versiculo, & ad hoc specialiter, & Craueta in consilio 80. numero 15. At qui testator noster vñus est verbis vñius salibus. Ergo dicitur legasse totum ipsum redditum, non autem solum ius redimendi illum. Illa minor argumenti propositio probatur, quia testator dixit se legare redditum pleno iure. Quæ quidè verba, pleno iure, t significant sine aliqua detractione & diminutione. l. feminæ. §. vlt. C. de secundis nupt. & fusè tradit Tiraquellus in l. si vñquam in fine, nu. 10. C. de reuoca, donatio. & candem vim & effectum habet quod verba illa, totum, t omnia sicuti post alios scripti in Commentarijs de præsumptionibus libro 4. præsumpt. 198. num. 11. 12. & 14. dum dixi, detractionem t salcidia, & Trebellianica ita esse prohibitam à testatore his verbis, hæres meus restituat hæreditatem meam pleno iure, vt etiam dicitur ptohibita, si dixit, restitut omniem hæreditatem, vel omnia bona, vel totam hæreditatem.

Respondet tertio, hunc redditum fuisse testatoris, & si pignoratum ac hypothecatum Menes, cui facto nomine cessionis & venditionis dicatur in eum translatum est dominium. Hoc satis ex eo colligunt quod adest pactu redimendi, & ipse testator perleuerauit in possessione donec vixit. Quæ coniectaram faciunt, contraria, & cum fuisse potius pignoris t & hypothecæ, quæ venditionis, sicuti scripti in commentarijs de præsumptionibus libro tertio, præsumpt. 107. nu. 11.

20 Porro quando testator legat t rem propriam alteri hypothecatam & pignoratum, dicitur legasse totam ipsam rem, & ob id grauissime hæredem redimere eam, & præstare legatario. Ita tradunt omnes in leg. si res obligata, & l. si domus, §. de euictione, ff. de legatis primo, & multos refert Ruinus in l. serui electione. §. vltimo, numero 36. eo. tit. de legat. i. vbi etiam Alciatus.

S V M M A R I V M.

- 1 Filium, filiamque succedere in locum patris, vt concurrat cum patruo in successione patruo ab intestato fallit.
- 2 Filiūm ingredi locum patris in casu iuris communis, siue statuti.

3 Statuti Laudenisi quod frater succedat fratri, declaratio.

4 Filiam non ingredi locum patris, vt concurrat cum patruo, vbi ex statuto excluduntur feminæ causa masculorum.

5 Statutum excludens tacite sorores vocando fratres ad successionem fratris.

6 Sorores excludi tacite à successione statuti iurante fratre.

Fratrum nomine non venire sorores in dispositione statuti, nisi statutum loquatur de successione sororis, numero 7.

Tomus Duodecimus.

C O N S I L I V M M C X L V I .

Espondendum videbatur, Hippolitam Torquati ex Mutio fratre neptne concurre debere cum Attilio eius patruo ad successionem ipsius i orquati, cum iuris & Doctorum fit sententia filium siliæ t uè ingredi locum patris prædefuncti vt concurrat cum patruo in successione alterius patri ab intestato defuncti. Ita sane statuit Iustinian. i. §. reliquæ i auth.

Nunc dubitari contingit, an ad successionem dicitur Torquati admitti debet dicta Hippolita una cum Attilio eius patruo, vel solus ipse Attilius.

Mutius Torquatus Attilius

Hippolita.

I N I T I U M à D O M I N O .

de hæred. ab intesta. venien. vbi Angelus in tertio nobis. Bartolus in authen. post frates. C. de suis & legit. Alexand. in consil. 44. numero 19. libro quinto. Corneus in consil. 94. numero primo. libro secundo. Decius in consilio primo. numero tertio. & in consil. 527. numero primo. quos securus in Commentariis de præsumptionibus libro quarto. præsump. 95. nu. 8. vbi numero. 11. scripti. hoc non solum procedere in successione delata à iure communi. sed etiam in delata à statuto. ut si statutum t' vult admitti proximiores. Nam & tunc si agitur de successione patris filius ingreditur locum patris. vt cum altero patruo concurrat. Quod dixi scripsisse Alexandrum. asonem. Deceum. Iraquellum. Parisium. & Rubeum. Et accedit nunc in specie Corneus in consil. 222. nu. 1. lib. tertio. Hæc pro Hippolita aduersus Attilium videbantur. vt ipsa Hippolita debeat vñà cum ipso Attilio succedere ipso Torquato.

Cæterum re ipsa longe melius. & diligentius persensa & examinata contrarium verius esse existimo. nempe solum Attilium admitti debere ad successionem dicti Torquati fratris exclusa dicta Hippolita nepite. Et hoc quidem dispositione præallegati statuti sub dicta rubrica. Quod frater fratri defuncto succedat.

Huius veritatis demonstranda gratia vñar multis rationibus argumentis. & doctorū auctoritatibus. vno tantum ante omnia præmisso. hoc statutum t' vel ea ratione. & causa fuisse conditum. vt bona permaneat. & conseruentur in agnatione. & familia. quæ à masculis. non autem à feminis conseruantur. Ita sane affirmant Cynus in l. prima. C. de adulter. & alij copiosè congregati. Tiraquelle de retractu consang. §. 1. glo. nona. numero 196. & à Ludouico Molina in libro tertio. de Hispano. primogeniis cap. quinto. numero vigesimoquinto. qui refert multos attestantes. hanc esse communem opinionem. & num. 29. subiungit in casu statuti t' vocantis masculis & excludentis feminas. proculdubio hanc esse veram doctorum sententiam. Et accedunt in claris terminis nostris statuti. vocantis fratres. Iason in consil. 205. colum. prima. libro secund. Ruinus in consil. 205. numero quarto. libro secundo. & manifestius Socinus junior in consil. 10. num. 12. versi. & primum. lib. 4. qui & ipse asserit. hanc esse communem opinionem. Idem ergo ipse in specie respondi in consil. 235. nu. 19. lib. 3. & si eo in loco non retuli. Ruinum. & Socinum quos post scripta illa videre mihi contingit. Hoc præmisso sic argumentor.

Primum eo argumento. quod statutum t' vocans fratres ad successionem fratris. dicitur ex hoc capite inclusu excludere sorores. & alias feminas. cum inclusu vnius. sit alterius exclusio. l. cum Prætor. in prin. ff. de iudicis. & cap. nonne de præsumpt. Qua ratione ita in specie tradidit Bart. in l. secunda. §. videndum. num. 2. ver. non obstat si dicit. ff. ad Senatus. Tertul. cū dixit. quod statutum vocans agnatos dicitur excludere matrem. & alios. & Bartolus securi sunt Baldus in l. illa. numero secundo. versi. dicit Bartolus iuncto num. 3. ver. non obstat prima. C. de collat. Corneus in consil. 133. num. 9. lib. secundo. Socinus senior in consil. 81. numero tertio. ver. secundum quod & num. 4. lib. 4. Ruinus in consil. 107. num. 7. lib. 3. Brunus in tractatu Quod stantibus masculis femina non succedunt. art. sexto principal. num. 75. Peritus in consil. 20. nu. 41. & melius in consil. 23. num. 24. & 25. libro secundo. & in specie magis idem respondit. Ruinus in consil. 205. num. 4. & num. 5. libro secundo. in consil. 16. nu. 4. in consil. 25. num. 1. & in consil. 28. num. 2. & nu. 12. lib. 3. sic & Socin. iun. in consil. 10. num. 29. 30. & 31. lib. 4. qui dixit. ex capite inclusio. masculorum censenti excludam sororem. ac etiam filiam alterius fratris. prædefuncti. & idem Socinus junior in consil. quin-

consilio 5 numero 12. versiculo vel dicamus libro secundo. qui & si non refert. Ruinum. refpondit tamen. quod statutum vocado simpliciter certas personas. non procedendo vñterius. sicuti in casu nostro. vocantur fratres. alia persona dicitur exclusa. Idem refpondit Craet. in consil. 856. nu. 10. lib. 5.

Secundo suffragatur. quod statutum hoc laudente. vocando fratrem ad successionem prædefuncti fratris. non dicitur vocare. sed excludere sororem. Cum nomine & appellatione fratrum t' non veniant sorores in dispositione statuti. & præsertim quando diuerla est ratio inter fratres & sorores. vt respontit Castren. in consilio 119. Hæreditas prædicta a numero tertio. libro primo. Cum dixit. quod quando agitur de hæreditate. & successione sororis ex dispositione statuti appellatione fratris t' continetur etiam soror. non autem quando tractatur de successione fratris. Idem decidit Antonius Capicetus in decisione. 21. numero 10. versiculo. Et in præmissis &c. Et si Castrensem non refert. sic & Capra in consil. 62. nu. 9. rñdit. masculinum conceper femininum. quod sunt eiusdem nominis. vt filius filia. secus quā diversi noīs sunt. vt frater. soror. Et Capra securus est Dec. in l. 2. in prin. n. 123. ff. de testis iuris. Ita quoque Alexan. in consilio 45. numero secundo libro secundo. refpondit. statutum vocans fratres. non dici vocare sorores. Et nostro in casu cessat omnis disputatio. cum eiusdem ciuitatis statuto sub tub. Qualiter masculinum comprehendat femininum. cautum sit. quod in successionibus ab intestato. masculinum non comprehendat femininum. Homine itaque fratris non venit soror. si ergo statutum propter fratris existentiam. excludit sororem defuncti. de cuius successione agitur. multo magis excludit filium alterius fratris prædefuncti. sicut patruus excludit neptem ex fratre. quæ alio nomine appellatur. Dixi multo magis excludere. Cnam sorori sit in secundo gradu. patruelis uero tertio. l. iuris consultus. §. secund. gradu. & §. tertio. gradu. ff. de gradibus. Et hoc quidem argumentum in claris terminis nostris terminis vñsum in consilio 235. numero 22. versiculo. Secundum accedit. lib. tertio. Hunc addo. Socinus junior in consil. 10. numero 14. libro quarto. qui similibus comparat. & nu. 15. satisfacit quibundam obiectiōibus. Et ego ipse in dicto consilio 235. nu. 25. & 26. aliam dissolvi.

Tertio nost. e. huic opinioni ad stipulatur t' hæc. quod aut hac neptis seu patruelis t' vult succedere ex propria persona. & tunc non potest. tum quia est femina iam a statuto exclusa. & quia secundum ius commune est. vt dixi supra remotior gradu ipso suo patruo. & ob id excluditur. l. 2. §. 1. ff. de suis. & legitimis. Aut vult venire. & succedere ex persona eius patris tanquam eius loco subrogata. & adhuc non pot. quia non est eiusdem qualitas. ex quo femina est. subrogatum etenim esse debet eiusdem qualitatis cuius est illud. cuius loco fit subrogatio. sicuti terpsi in libro 1. de arbitrijs iudicium. q. 54. num. 30. & 32. Et hoc argumentum vñsum in dicto consilio 235. num. 27. ex sententia Alexandri. & Iasonis. quos ibidem retuli. Et confirmatur nunc egregia traditione Bartoli in l. liberorum numero 13. in fine. ff. de verbis. signific. Cum dixit. in dispositione statuti excludentis feminis propter masculos filium non ingredi locum patris. ex quo qualitas illa masculinitatis transire non potest in ipsam filiam. Et Bartolus securi sunt Socinus Senior in consilio 252. in fine. & in consilio 296. numero quarto libro secundo. Iason in consilio 221. col. 2. versiculo secundo mouetur libro secundo. Ruinus in consilio 140. numero 14. & decimoquinto libro tertio. & Ruinus ac Iason sic responderunt in claris terminis nostra. huius disputationis. sicuti eos referat infra in ultimo argumen-

argumento. Bartolus. quoque securi sunt Socinus iunior in consil. 1. numero 59. lib. 1. Antonius Capicetus in decisi 21. nu. 8. Ioannes Bolognus in consil. 9. nu. 47. & nouissime Io. Antonius Lanarius in consil. primo numero 63.

10 Quartò confert quod si statuto t' vel alia dispositio. ne in qua agitur. de conservatione agnationis & familiæ vocantur agnati sicuti sunt inter se fratres. familiæ agnata non admittitur. Ita post Ricardum Malum bram tradunt Io. Andreas in additionibus ad speculatorum. in tit. de testamentis. q. ultima. Socinus senior in consil. 62. nu. 5. & in consil. 63. nu. 14. lib. 3. Ruinus Ruinus in consil. 205. num. 4. & 5. lib. 2. Gozadinus in consil. 45. nu. 7. & 8. Curtius junior in consil. 39. nu. 9. & in consil. 79. in fine. Bertrandus in consil. 30. col. 2. lib. 1. Patius in consil. 72. nu. 95. lib. 2. & hos retulit & securus est Ludouicus Molina in lib. 1. de Hispanorum primogeniis cap. 6. nu. 41. At qui nostro in casu statutum laudense conditum est. vt agnationes & familiæ conseruentur. Ergo vocatis fratribus seqq. agnatis dicitur non vocare nec admittere hanc agnatam.

Quintò confert non parum egregia traditio. & doctrina Iacobi de Arena in questione per eum disputata. quæ incipit. Statutum est. vel confuetudo. qnam refert. & probat Io. Andreas in additionibus ad speculatorum. in tit. de successionibus ab intestato. sub rub. colum. 1. 11 & 2. Dicebat Iacobus ille. quod si statutum t' disponit sororem excludi à fratre. censemur etiam disponere. quod frater patruelis excludat sororem patruellem. cū & hoc in casu militet eadem ratio statuti. quæ est conseruandi agnationem & familiæ efficit enim rationis unitas. vt licet verba dispositionis cōcepta sint vno de casu. vel persona. quod & de alio casu & alia persona conseruantur expressa. Iacobum de Arena securi sunt Baldus. Romanus. & Iason. quos retulit & in his nostris terminis probauit in consil. 235. numero 31. libro tertio. & nunc accedit Alexan. in consil. 36. numero 8. in consil. 55. num. 2. & in consil. 89. numero 14. libro sexto.

Sexto huc facit. quod docuit Bartolus in l. 2. §. videlicet numero primo. ff. ad S. C. Tertull. cum dixit. statutum t' excludens matrem existentibus filiis. excludere etiam autem matrem. & si verba statuti scripta sunt tantummodo de ipsa matre. Nam (inquit Bartolus) sufficit. quod eadem ratio exclusionis sit in auro. quæ est in matre. nempe quia nec auro maternus est aptus conseruare agnationem & familiam demortui nepotis ex filia. Et adiungit Bartolus. quod quantum dispositio fit contemplatione aliquius. licet expresse verba ad eum non dirigantur. attamen ei competit actio. l. seruo legato. §. li. testator. de legis primo. Cum ergo statutum dispositio sit condita contemplatione filii. & si inspecta persona autem in matre. sicuti contra matrem competit actio. quae eum excludat a successione filii. demortui. Et Bartolus securi sunt Angelus. Romatus. Abbas. Iason. & Paritus. quos in specie retuli. & probauit in dicto consilio 235. num. 34. & his accedunt. Ita ergo & nostro in casu. licet verba scripta in statuto sint tantummodo de fratre. qui. vt supra demonstrauimus. excludit sororem. attamen ex quo militat eadem ratio conseruanda agnationis in excludenda filia fratris. quæ est in excludenda sorore. de ipsa filia sunt pariter intelligenda. vt & ipsa dicatur exclusa.

Septimo. & vñlmo. totam hanc controveriam definit in specie recepta doctorum opinio in leg. venia. C. de in ius voca. vbi omnium primus Fulgofius col. 2. vers. mihi tamen. quem securi sunt ibidem Alex. num. 61. Iason num. 6. & Decius col. 3. vers. secundus casus. iij sane manifeste scripserunt. quod si statutum

Tomus Duodecimus.

P. 2 Linelli

14 † excludit sororem existente fratre. excludit etiam neptem. seu patruellem. atque ita filiam fratri. Et hæc traditionem & doctrinam probarunt etiam Ruinus. Curtius junior. Brunus. Socinus junior. & Rolandus. quos retulit & securus sum in d. conf. 235. nu. 3. Quibus nunc addo Alciatum in d. l. venia. nume. 8. C. de in ius voc. Ioannem Bolognetum in consil. 9. nu. 47. in fi. dum refert. & sequitur Iasonem in d. l. venia. nume. 6. & nouissime idem respondit Io. Ant. Lanarius in consil. 1. numero 59.

Non obstant nunc adducta in contrariū. quia vno verbo respondetur. nos non versari in dispositione iuriis communis. sed prædicta statuti. secundū quod cestat illa deducta in argumento. dum dictum fuit. prædictam Hippolitam Mattij. filia ob id admitti debere. vt concurred cum Attilio eius patruo. ex quo patris Mutij personam representat. Cessat sane hæc ratio. quia proper statutum t' dispositionem representare non potest. ex quo qualitas masculinitatis in eā transferri non potuit. sicuti ex sententia Bartoli in l. librorum. numero decimo tertio. in fine. ff. de verborum significatione. & aliorum diximus supra in fine tertij argumenti. Alia argumenta quæ in terminis dispositionis statuti pro ipsa Hippolyta adduci possunt. & à me relata in allegato consilio 235. columna prima. secunda & tertia. libro tertio. satis superque fuerunt à me confutata in eodem consilio 235. numero 35. ver. Non obstant nunc. vsque ad finem illius responsi. Et alia habentur apud Socinum iuniorum in præallegato consilio decimo. à numero vigesimo secundo. vñque ad 29. libro quarto. Concludo itaque. ad successionem. Nem Torquati admittendum esse solum Attilum. exclusa dicta Hippolyta.

S V M M A R I V M.

1 Facultatem affrancandi non tolli centum annis.

2 Emphyteutam ex pacto posse liberari à præstatione Linielli offerendam alium libellum super alijs bonis.

Emphyteutam oblatione liberari à canone. per assignationem aliorum tot bonorum. ex pacto tamen.

Oblationem Canonis super alijs bonis sufficere Emphyteutę.

Canonem posse assignari super alijs bonis ex pacto. id non posse prescribi.

Exceptionem natura sua esse perpetuam.

3 Iuri offerendi non prescribi.

5 Prescriptionem obstat actioni. non exceptionem.

Exceptiones non prescribi.

6 Creditorem non prescribere pignus.

7 Pactum redimendi prescribi 40. anno. oblato creto. numer. 8.

Ius offerendi. quod est seq uela. nunquam prescribi.

10 Pacta & conuentiones stricti iuris excludere interpretationes.

11 Affirmandi pactum assignatione tot aliorum bonorum. intelligi eiusdem valoris.

12 Valorem rei referri ad tempus initi contractus.

13 Valorem bonorum desumi ex fructibus & redditibus.

14 Emphyteutam esse dominum augmenti. & meliorationum.

15 Meliorationes pertinere ad emphyteutam. & eius hæres. licet hoc non sit expressum iactum.

16 Valorem proprietas dici taxatum. taxatis fructibus.

17 Valorem proprietas taxari ad rationem quinque cum dimidio pro centenario.

18 Contractus non claudicare.

Aequalitatem seruandam in contractibus.